

Sygn. akt II AKa 407/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący- Sędzia SA - Zbigniew Kapiński

Sędziowie SA - Ewa Plawgo

SO (del.) - Ireneusz Szulewicz (spr.)

Protokolant: - sekr. sąd. Piotr Grodecki

przy udziale Prokuratora Gabrieli Marczyńskiej-Tomali

po rozpoznaniu dnia 12 lutego 2016 r.

sprawy J. L. z d.B. urodzonej (...) we W., córki A. i J. z d. K.

oskarżonej z art.297 § 1 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k. x2; art.286 § 1 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k. i art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k.; art.286 § 1 k.k. i art.297 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k.; art.286 § 1 k.k. i art.270 § 1 k.k. w zw. z art.11 § 2 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k.; art.270 § 1 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k.; art.270 § 3 k.k. w zw. z art.91 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) Banku (...) S.A.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 30 kwietnia 2015 r. sygn. akt VIII K 26/15

zaskarżony wyrok uchyla i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego rozpoznania

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2015 r. sygn. VIII K 26/15 Sąd Okręgowy w Warszawie uznał oskarżoną J. L. za winną tego, że :

a) w okresie od 16 marca 2011 r. do 8 czerwca 2011 r. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu , dopuściła się następujących przestępstw:

- w dniu 16 marca 2011 r. w W., działając wspólnie i porozumieniu

z J. F. w celu uzyskania przez J. F. pożyczki gotówkowej w kwocie 24.660,80 zł w Banku (...) S.A. przedłożyli jako autentyczne wraz z wnioskiem o przydzielenie w/wym. pożyczki podrobione przez J. L. dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 – (...) oraz (...), a także książkę przychodów i rozchodów za styczeń 2011 r. na nazwisko J. F., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.;

- w dniu 13 kwietnia 2011 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu uzyskania przez J. F. kredytu gotówkowego P. w (...) Banku (...) S.A. w łącznej kwocie 35.000 zł przedłożyli jako autentyczne wraz z wnioskiem o przydzielenie w/wym. kredytu podrobione przez J. L. dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 – (...) oraz (...), dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę kredytową nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.,

- w dniu 14 kwietnia 2011 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu uzyskania przez J. F. kredytu gotówkowego P. w (...) Banku (...) S.A. w łącznej kwocie 35.000 zł przedłożyli jako autentyczne wraz z wnioskiem o przydzielenie w/wym. kredytu podrobione przez J. L. dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 – (...) oraz (...), dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę kredytową nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.;

- w dniu 15 kwietnia 2011 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu uzyskania przez J. F. kredytu gotówkowego P. w (...) Banku (...) S.A. w łącznej kwocie 30.000 zł przedłożyli jako autentyczne wraz z wnioskiem o przydzielenie w/wym. kredytu podrobione przez J. L. dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 – (...) oraz (...) dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę kredytową nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.;

- w dniu 21 kwietnia 2011 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu uzyskania przez J. F. kredytu gotówkowego P. w (...) Banku (...) S.A. w kwocie 20.000 zł przedłożyli jako autentyczne wraz z wnioskiem o przydzielenie w/wym. kredytu podrobione przez J. L. dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 – (...) oraz (...), dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie J. F. podpisał umowę kredytową nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.;

- w dniu 8 czerwca 2011 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu uzyskania przez J. F. kredytu gotówkowego w (...) Bank (...) S.A. w kwocie 90.000 zł przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów za styczeń, luty, marzec, kwiecień 2011 na nazwisko J. F., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę kredytu gotówkowego nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.

stanowiących ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał ją i wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

b) uznał ją za winną tego , że :

- w dniu 7 października 2011 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1.012.200 zł w ten sposób, że w celu uzyskania przez J. F. kredytu konsolidacyjnego przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 i 2010 – (...) oraz (...), a także podatkowej księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń-lipiec 2011 rok, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę kredytu

konsolidacyjnego nr(...) na kwotę 1.012.200 zł wprowadzając tym samym w błąd pracowników banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w instytucji bankowej w wysokości 1.012.200 zł, przy czym mienie to stanowiło mienie znacznej wartości, tj. czynu wyczerpującego dyspozycje art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to skazał ją i na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył jej karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (sto) złotych;

c) uznał ją za winną tego, że w okresie od 21 czerwca 2011 r. do 11 października 2012 r. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dopuściła się następujących przestępstw:

- w dniu 21 czerwca 2011 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 150.000 zł w ten sposób, że w celu uzyskania przez J. F. pożyczki gotówkowej przedłożyli jako autentyczne podrobione przez siebie dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2010 – (...) oraz (...), podatkowej księgi przychodów i rozchodów za styczeń, luty, marzec, kwiecień 2011 na nazwisko J. F., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w placówki bankowej w wysokości 150.000 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- w dniu 10 października 2011 r. w P., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł w ten sposób, że w celu uzyskania przez J. F. kredytu w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2009 i 2010 – (...) oraz (...), a także podatkowej księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń-lipiec 2011 rok, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę o kredyt w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym nr (...) na kwotę 50.000 zł wprowadzając tym samym w błąd pracowników banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w instytucji bankowej w wysokości 50.000 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

- w dniu 16 lutego 2012 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.645,19 zł w ten sposób, że w celu uzyskania przez J. F. pożyczki gotówkowej przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rok 2011, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w placówki bankowej w wysokości 50.645,19 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- w dniu 8 marca 2012 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.263,16 zł w ten sposób, że w celu uzyskania przez J. F. pożyczki gotówkowej przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rok 2011, a także księgi przychodów i rozchodów za styczeń 2012 roku, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...) wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji

finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w placówki bankowej w wysokości 55.263,16 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

- w dniu 3 kwietnia 2012 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 146.996,47 zł w ten sposób, że w celu uzyskania przez J. F. pożyczki gotówkowej przedłożyli jako autentyczne podrobione przez ustaloną osobę dokumenty w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rok 2011 oraz za okres styczeń-luty 2012 r., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...), wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w placówki bankowej w wysokości 146.996,47 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

- w dniu 11 października 2012 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. i inną ustaloną osobą, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili (...) Bank (...) S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 191.844,20 zł w ten sposób, że w celu uzyskania przez J. F. kredytu gotówkowego przedłożyli jako autentyczne wraz z wnioskiem o przydzielenie w/wym. kredytu podrobione przez J. L. dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011 – (...) oraz (...), które to dokumenty nie zostały złożone w Urzędzie Skarbowym, a miały istotne znaczenie dla uzyskania wymienionego kredytu, a także podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rok 2011 i za okres styczeń – sierpień 2012 oraz księgi przychodów i rozchodów za miesiąc sierpień 2012, dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego kredytu, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę kredytową nr(...), wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w placówki bankowej w wysokości 191.844,20 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

stanowiących ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał ją i na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;

d) uznał ją za winną tego, że w okresie od 29 kwietnia 2013 r. do 18 czerwca 2013 r. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dopuściła się następujących przestępstw:

- w dniu 29 kwietnia 2013 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili instytucję finansową (...) S.A. (po zmianie (...) S.A.) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł w ten sposób, że w celu użycia za autentyczne w związku z uzyskaniem przez J. F. pożyczki gotówkowej przedłożyli podrobione przez J. L. dokumenty w postaci księgi przychodów i rozchodów za rok 2012 oraz księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń-marzec 2013, a także stwierdzające nieprawdę oświadczenie o osiągniętych dochodach z dnia 22.04.2013 r., wyliczone na podstawie podrobionych w/w książek przychodów i rozchodów, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 20.000 zł wprowadzając tym samym w błąd pracowników spółki co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w instytucji finansowej w wysokości 20.000 zł,

tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

- w dniu 29 kwietnia 2013 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili instytucję finansową (...) S.A. (po zmianie (...) S.A.) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.650 zł w ten sposób, że w celu użycia za autentyczne w związku z uzyskaniem przez J. F. pożyczki gotówkowej przedłożyli podrobione przez J. L. dokumenty w postaci księgi przychodów i rozchodów za rok 2012

oraz księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń-marzec 2013, a także stwierdzające nieprawdę oświadczenie o osiąganych dochodach z dnia 22.04.2013 r., wyliczone na podstawie podrobionych w/w ksiąg przychodów i rozchodów, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...) na kwotę 5.650 zł, wprowadzając tym samym w błąd pracowników spółki co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w instytucji finansowej w wysokości 5.650 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

- w dniu 18 czerwca 2013 r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z J. F. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili instytucję finansową (...) Sp. z o.o. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 125.472 zł w ten sposób, że w celu użycia za autentyczne w związku z uzyskaniem przez J. F. pożyczki gotówkowej przedłożyli podrobione przez J. L. dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012 – (...) oraz (...), potwierdzenia przelewu z datą obciążenia 11.06.2013 r. na konto Urzędu Skarbowego W. P. na kwotę 3 852,74 zł tytułem opłaty dotyczącej deklaracji na zaliczkę miesięczną na podatek dochodowy (...) oraz 3 potwierdzeń przelewu na konto ZUS z datą obciążenia 11.06.2013 r. na łączną kwotę 1.026,98 zł, a następnie przy ich użyciu J. F. podpisał umowę pożyczki gotówkowej nr (...) - (...) na kwotę 125.472 zł, wprowadzając tym samym w błąd pracowników spółki co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, a także zamiaru i realnych możliwości wywiązania się z tego zobowiązania, działając tym samym na szkodę w/w instytucji finansowej w wysokości 125.472 zł, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

stanowiących ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał ją i na podst. art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzył jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności ;

e) uznał ją za winną tego, że w okresie od 9 sierpnia 2012 r. do 12 kwietnia 2013 r. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, dopuściła się następujących przestępstw:

- dniu 9 sierpnia 2012 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w celu uzyskania przez D. R. pożyczki gotówkowej w (...) Bank (...) S.A. w kwocie 28.372,43 zł, przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń - czerwiec 2012 na nazwisko D. R., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu ustalona osoba podpisała umowę pożyczki gotówkowej nr (...), wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.;

- w dniu 27 grudnia 2012 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami w celu uzyskania przez D. R. pożyczki gotówkowej w (...) Bank (...) S.A. w kwocie 24.532,71 zł, przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci podatkowej księgi przychodów i rozchodów za rok 2012 na nazwisko D. R., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu ustalona osoba podpisała umowę pożyczki gotówkowej nr (...), wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.;

- w dniu 12 kwietnia 2013 r. w O., działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą w celu uzyskania przez I. D. pożyczki gotówkowej w (...) Bank (...) S.A. w kwocie 52.149,50 zł przedłożyli jako autentyczne podrobione przez J. L. dokumenty w postaci: podsumowania księgi przychodów i rozchodów za rok 2012 r. oraz za okres styczeń-luty 2013 r. na nazwisko I. D., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionej pożyczki, a następnie przy ich użyciu ustalona osoba podpisała umowę pożyczki gotówkowej nr (...), wprowadzając tym samym w błąd pracowników Banku co do sytuacji finansowej prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej oraz autentyczności przedłożonych dokumentów, tj. występku z art. 297 § 1 k.k.;

stanowiących ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał ją i wymierzył jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

f) uznał ją za winną tego , że w okresie od bliżej nieustalonego okresu , nie później niż w dniu 24 maja 2013 r. do bliżej nieustalonego okresu , nie później niż w dniu do 25 czerwca 2013 r. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu , dopuściła się następujących przestępstw:

- w bliżej nieustalonym okresie czasu jednakże nie później niż w dniu 24 maja 2013 r. w nieustalonym miejscu podrobiła dokumenty w postaci: podatkowej księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń - marzec 2013 r. na nazwisko B. Ś., a następnie przy ich użyciu B. Ś. podpisała w dniu 24 maja 2013 r. w B. umowę o pożyczkę gotówkową nr (...) w kwocie 71.119,10 zł,

tj. czynu z art. 270 § 1 k.k.

- w bliżej nieustalonym okresie czasu jednakże nie później niż w dniu 18 czerwca 2013 r. w nieustalonym miejscu w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012 - (...)oraz (...) na nazwisko B. M., a także podatkową księgę przychodów i rozchodów za rok 2012, za okres styczeń-kwiecień 2013 oraz za kwiecień 2013 r., a następnie przy ich użyciu B. M. podpisał w dniu 18 czerwca 2013 r. w P. w (...) Bank (...) S.A. umowę kredytową nr (...) w kwocie 191.844,20 zł,

tj. czynu z art. 270 § 1 k.k.

- w bliżej nieustalonym okresie czasu jednakże nie później niż w dniu 25 czerwca 2013 r. w nieustalonym miejscu w celu użycia za autentyczne podrobiła dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012 -(...) oraz (...), a także podatkową księgę przychodów i rozchodów za okres styczeń-kwiecień 2013 r. na nazwisko K. M., a następnie przy ich użyciu K. M. podpisał w dniu 25 czerwca 2013 r. w W. w Banku (...) S.A. umowę o kredyt na działalność gospodarczą - biznes ekspres nr (...) w kwocie 80.000 zł,

tj. czynu z art. 270 § 1 k.k.

stanowiących ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał ją i wymierzył jej karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;

g) uznał ją za winną tego , że w okresie od bliżej nieustalonego czasu , nie później niż w dniu 31 października 2013 r. w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu , dopuściła się następujących przestępstw:

- w bliżej nieustalonym okresie czasu jednakże nie później niż w dniu 31 października 2013 r. w nieustalonym miejscu czyniła przygotowania do użycia za autentyczne podrobionych dokumentów w ten sposób, że podrobiła dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011 -(...) oraz (...)na nazwisko B. M. poprzez wpisanie zawyżonych poszczególnych wartości z tytułu prowadzonej przez B. M. działalności gospodarczej,

tj. czynu z art. 270 § 3 k.k.

- w bliżej nieustalonym okresie czasu jednakże nie później niż w dniu 31 października 2013 r. w nieustalonym miejscu czyniła przygotowania do użycia za autentyczne podrobionych dokumentów w ten sposób, że podrobiła dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012 -(...) oraz (...) oraz książki przychodów i rozchodów za rok 2012, za okres styczeń - czerwiec 2013 na nazwisko B. Ś. poprzez wpisanie zawyżonych poszczególnych wartości z tytułu prowadzonej przez B. Ś. działalności gospodarczej,

tj. czynu z art. 270 § 3 k.k.

- w bliżej nieustalonym okresie czasu jednakże nie później niż w dniu 31 października 2013 r. w nieustalonym miejscu czyniła przygotowania do użycia za autentyczne podrobionych dokumentów w ten sposób, że podrobiła dokumenty w postaci: zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2011 i 2012 (...) oraz (...) oraz podatkowej księgi przychodów i rozchodów za miesiąc lipiec, sierpień, grudzień 2012, podatkowej księgi przychodów i rozchodów za 2012 rok oraz za miesiąc marzec 2013, podsumowanie księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń - sierpień oraz styczeń - marzec 2013, wrzesień - grudzień 2011 na nazwisko I. D. poprzez wpisanie zawyżonych poszczególnych wartości z tytułu prowadzonej przez I. D. działalności gospodarczej,

tj. czynu z art. 270 § 3 k.k.

- w bliżej nieustalonym okresie czasu jednakże nie później niż w dniu 31 października 2013 r. w nieustalonym miejscu działając wspólnie i w porozumieniu z K. B. czyniła przygotowania do użycia za autentyczne podrobionych dokumentów w ten sposób, że podrobiła dokumenty w postaci zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012 - (...) oraz (...), a także podatkowej księgi przychodów i rozchodów za okres styczeń - sierpień 2013, styczeń - wrzesień 2013 oraz za miesiąc sierpień 2013 na nazwisko K. B. poprzez wpisanie zawyżonych poszczególnych wartości z tytułu prowadzonej przez K. B. działalności gospodarczej, na których to dokumentach K. B. nakreśliła odręcznie podpisy, parafki oraz zapiski,

tj. czynu z art. 270 § 3 k.k.

stanowiących ciąg przestępstw i za to na podstawie art. 270 § 3 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. skazał ją i wymierzył jej karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności .

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. orzeczono wobec oskarżonej J. L. jedną łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 2 (dwóch) lat.

Na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej J. L. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 5 (pięciu) lat próby.

Na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeczono od J. L. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 68 000 (sześćdziesiąt osiem tysięcy) złotych tytułem przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstw ;

Zasądzone od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 4398,38 złotych (cztery tysiące trzysta dziewięćdziesiąt osiem złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem kosztów postępowania w sprawie, w tym kwotę 2300 (dwa tysiące trzysta) złotych tytułem opłaty sądowej.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego (...) S.A., zaskarżając wyrok w całości na niekorzyść oskarżonej.

Na podstawie art.438 pkt 2 k.p.k. zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania tj.:

1. art.415 § 5 k.p.k. (obecnie art.415 § 1 k.p.k.) poprzez stwierdzenie niemożności orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w sytuacji, w której roszczenie będące przedmiotem niniejszego postępowania jest tożsame z roszczeniem, wobec którego Bank prowadzi postępowanie egzekucyjne wobec J. F., w sytuacji gdy te roszczenia są tożsame jedynie przedmiotowo a rozbieżne podmiotowo, co wyłącza możliwość powołania się na klauzulę antykumulacyjną

2. art.387 § 2 k.p.k. poprzez uwzględnienie wniosku oskarżonej o dobrowolne poddanie się karze w sytuacji sprzeciwu pokrzywdzonego co do jego uwzględnienia.

W oparciu o powyższe pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o uchYLENIE zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego jest w sposób oczywisty zasadna. Wydając przedmiotowy wyrok Sąd I instancji dopuścił się obrazy art.387 § 2 k.p.k. albowiem wydał wyrok w trybie konsensualnym na podstawie art.387 k.p.k., nie uwzględniając stanowiska pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego.

Pokrzywdzony, składając oświadczenie o zamiarze udziału w sprawie w charakterze oskarżyciela posiłkowego, i jego pełnomocnik w dniu 30 marca 2015 r. złożyli pisemne wnioski w trybie art.46 § 1 k.k. o zobowiązanie oskarżonej J. L. do naprawienia wyrządzonej szkody w łącznej wysokości 1.019.377,77 złotych (k.154-157). Jednocześnie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego oświadczył we wniosku, że sprzeciwia się dobrowolnemu poddaniu się karze przez oskarżoną w przypadku nie orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w trybie art.46 § 1 k.k.

Identyczne stanowisko pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zawarł w piśmie z dnia 8 kwietnia 2015 r., podtrzymując złożony wniosek o naprawienie szkody (k.175-176).

W trakcie rozprawy w dniu 30 kwietnia 2015 r. w związku ze złożonym przez oskarżoną J. L. wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wyraził zgodę na wydanie wyroku, modyfikację opisu i kwalifikacji prawnej zarzucanych przestępstw i orzeczenie zaproponowanych przez oskarżoną kar pod warunkiem zobowiązania oskarżonej na podstawie art.46 § 1 k.k. do naprawienia wyrządzonej szkody w łącznej wysokości 1.019.377,77 złotych. Jednocześnie pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego oświadczył, że sprzeciwia się uwzględnieniu wniosku o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w razie nieuwzględnienia wniosku o naprawienia szkody.

Mając na uwadze stanowisko prokuratora i obrońcy oskarżonej Sąd I instancji uwzględnił wniosek oskarżonej o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, uznając, że wniosek złożony przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego (...) S.A. jest sprzeczny z obowiązującymi przepisami tj. art.415 § 5 k.p.k. i żądanie oskarżyciela posiłkowego co do wydania wyroku uwzględniającego wniosek w trybie art.46 § 1 k.k. nie może być traktowane jako sprzeciw co do zaproponowanego przez oskarżoną wniosku złożonego w trybie art.387 § 1 k.p.k.

Stanowisko Sądu I instancji nie jest trafne. Jakkolwiek w związku z roszczeniami dochodzonymi przez bank (...) na podstawie bankowych tytułów egzekucyjnych nr (...) i (...) z dnia 21.01.2014 r., opatrzonych klauzulami wykonalności przez Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe z dnia 14 marca 2015 r. jest prowadzone postępowanie egzekucyjne skierowane wobec majątku A. i J. F., to nie może być mowy o tym, by w sytuacji niniejszej miała zastosowanie klauzula antykumulacyjna określona w art.415 § 1 k.p.k.(poprzednio art.415 § 5 k.p.k.) zakazująca orzekania obowiązku naprawienia wyrządzonej szkody w związku tym, że roszczenie wynikające z popełnionego przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania.

Wykładnia przepisu art. 415 § 5 k.p.k. powinna mieć charakter zwężający, tak aby sąd karny miał maksymalną swobodę w realizowaniu wszystkich celów procesu, wśród których jest obowiązek zapewnienia pełnej ochrony prawnej pokrzywdzonemu - art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k.

Przy ustaleniu zakresu stosowania klauzuli antykumulacyjnej w postępowaniu karnym przydatne jest odwołanie się, skoro istota zagadnienia dotyczy relacji pomiędzy postępowaniem karnym a cywilnym w zakresie określonych skutków procesowych, do treści przepisów postępowania cywilnego, regulujących kwestię odrzucenia pozwu i powagi rzeczy osądzonej. Art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c., dotyczący przesłanek odrzucenia pozwu w postępowaniu cywilnym, określa, że sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie **między tymi samymi stronami** sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona. Wykładnia przepisu nie pozostawia więc wątpliwości co do tego, że w postępowaniu cywilnym zaistnienie sytuacji procesowej określanej jako lis pendens lub res iudicata dotyczyć będzie tylko takiej sytuacji kiedy chodzi o tożsame roszczenie pomiędzy tożsamymi stronami. Wniosek ten znajduje potwierdzenie w treści art. 366 k.p.c., zgodnie z którym wyrok prawomocny ma powagę rzeczy osądzonej tylko co do tego co w związku z podstawą sporu stanowiło przedmiot rozstrzygnięcia, a ponadto tylko **między tymi samymi stronami**. Oznacza to na gruncie postępowania cywilnego brak normatywnej przeszkody w równoległym prowadzeniu dwóch postępowań dotyczących roszczeń wynikłych z tożsamego zdarzenia faktycznego, ale opartych

na różnych podstawach prawnych i pomiędzy różnymi stronami. Wydane w takiej sytuacji orzeczenia będą stanowić samodzielne tytuły wykonawcze, dające podstawę do wszczęcia odrębnych postępowań egzekucyjnych, przy czym nie będą one tożsamymi tytułami egzekucyjnymi albowiem dotyczyć będą różnych osób (podmiotów) zobowiązanych, a tym samym postępowanie egzekucyjne skierowane będzie do majątku różnych podmiotów. Analogicznie należy potraktować rozstrzygnięcie z art.46 § 1 k.k. z uwagi na jego charakter cywilnoprawny w postępowaniu karnym biorąc pod uwagę ratio legis tej instytucji tj. ułatwienie pokrzywdzonemu ochrony swoich interesów majątkowych, poprzez możliwość dochodzenia w postępowaniu karnym tożsamych roszczeń, jakich mógłby dochodzić w postępowaniu cywilnym, bez konieczności wszczynania odrębnego postępowania cywilnego. Celem ustawodawcy wprowadzającego stosowanie klauzuli antykumulacyjnej z art. 415 § 5 zd. 2 k.p.k. jest jedynie zapobieżenie sytuacji powstania dwóch tytułów wykonawczych, która to sytuacja potencjalnie mogłaby doprowadzić do nieuzasadnionego podwójnego obciążenia oskarżonego, w sytuacji w której wobec skazanego prowadzone równoległe byłyby dwa postępowania egzekucyjne, zmierzające do wyegzekwowania świadczeń mających źródło w tożsamym zdarzeniu faktycznym. Taka sytuacja nie będzie miała miejsca w przypadku kiedy brak będzie kumulatywnego spełnienia przesłanki tożsamości przedmiotowej i podmiotowej, innymi słowy kiedy podstawą roszczeń będzie tożsame zdarzenie faktyczne, natomiast o roszczeniu tym zostanie orzeczone wobec różnych podmiotów.

Tak więc Sąd podziela stanowisko zaprezentowane w wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 05.06.2013 r. sygn. II AKa 157/13, opubl. LEX nr 1331174, i postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 07.11.2014 r. sygn. IV K.K. 129/14, opubl. LEX nr 1552151.

Dla zastosowania klauzuli antykumulacyjnej z art.415 § 5 zd.2 k.p.k. konieczne jest więc spełnienie zarówno przesłanki tożsamości przedmiotowej i jak i podmiotowej tzn. warunkiem koniecznym jest aby w odrębnym postępowaniu, wcześniej wszczętym lub zakończonym poprzez orzeczenie o roszczeniu, podmiot pozwany był tożsamy z oskarżonym w postępowaniu karnym. O ile w przedmiotowej sytuacji zachodzi tożsamość w odniesieniu do przedmiotu roszczenia (przedmiotu szkody spowodowanej działaniem oskarżonej i J. F.) to brak jest tożsamości podmiotowej po stronie osoby zobowiązanej. Postępowanie egzekucyjne jest prowadzone w stosunku do innych osób - A. i J. F., a nie oskarżonej J. L..

Przytoczona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku teza z uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 29.05.2013 r. sygn. II AKa 62/13 jest wyrwana z kontekstu sprawy, co łatwo można stwierdzić po zapoznaniu się z całokształtem uzasadnienia przedmiotowego judykatu. W istocie jak wynika z uzasadnienia wyroku w wymienionej sprawie Sąd Apelacyjny w Katowicach w identyczny sposób interpretuje treść art.415 § 5 k.p.k., uznając, że sąd I instancji wydając orzeczenie w trybie art.46 § 1 k.k. nie dopuścił się obrazy art.415 § 5 k.p.k. gdyż pokrzywdzony nie dochodził swoich roszczeń w postępowaniu cywilnym wobec żadnego z oskarżonych występujących w przedmiotowej sprawie.

Wyrządzenie szkody przestępstwem przez kilku sprawców powoduje ich odpowiedzialność z tego tytułu, niezależnie od tego czy odpowiadają we wspólnym postępowaniu czy też o ich odpowiedzialności cywilnej orzeka się różnymi wyrokami. Zasądzenie odszkodowania od jednego ze sprawców nie stwarza stanu powagi rzeczy osądzonej odnośnie pozostałych sprawców szkody (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 20.03.2003 r. sygn. II AKa 57/03, opubl. KZS 2003/4/42). Jedynie spełnienie zasądzonych świadczenia przez jedną ze zobowiązanych osób skutkuje powstaniem roszczenia regresowego w stosunku do pozostałych zobowiązanych.

Natomiast instrumentem, który stanowi wystarczające zabezpieczenie interesu skazanego przed sytuacją przymusowego wyegzekwowania od niego, w ramach obowiązku naprawienia szkody, świadczenia które uprzednio zostało spełnione przez inny podmiot z powodu odrębnego zobowiązania (a więc zapobiegającym ewentualnemu bezpodstawnemu wzbogaceniu pokrzywdzonego na jaką to groźbę wskazuje w uzasadnieniu Sąd I instancji) jest instytucja tzw. powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., zgodnie z którym dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie wskutek którego m.in. zobowiązanie wygasło.

Przykładem takiego wygaśnięcia zobowiązania będzie naprawienie szkody przez inny podmiot niezależnie od rygoru odpowiedzialności tego podmiotu.

W sytuacji gdy wyrok Sądu I instancji został wydany w trybie konsensualnym z obrazą art.387 § 2 k.p.k., a w toku postępowania apelacyjnego nie doszło pomiędzy stronami do porozumienia odnośnie ewentualnej modyfikacji zaskarżonego wyroku, Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji może ponownie wydać wyrok skazujący bez przeprowadzania postępowania dowodowego, jedynie uwzględniając stanowisko oskarżyciela posiłkowego. W innym przypadku należy, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, wydając wyrok rozstrzygnąć kwestię wniosku o naprawienie szkody złożonego w trybie art.46 § 1 k.k.

Z powyższych względów Sąd orzekł, jak na wstępie.